

[Kaj Hansen.]

Om forslaget til ændring af udskrivningsloven og lov om særlig indkomstskat vil jeg gerne sige, at forslaget jo først og fremmest drejer sig om at hæve den skattefrie formuegrænse. De lovforslag, regeringen har fremsat i de sidste dage, og de lovforslag, der er bebudet, karakteriserer på udmærket måde såvel venstres som regeringens politik. Det er de velbjærgede, der skal beskyttes i al måde. Det er de store inflationsgevinster, der ikke må pilles ved. Det er ikke forslag, der kunne beskytte folke- og invalidepensionisterne mod inflationens virkninger og udhulningen af pensionerne, der kommer fra regeringens hånd. Nej, det er som f.eks. i dette lovforslag formueejernes interesser, der skal varetages, og endda helst så hurtigt som muligt.

Her er det de store procenter, der tages i anvendelse: en forhøjelse af formuegrænsen med 50 pct, fra 300.000 kr. til 450.000 kr. Men i realiteten er det jo mere endnu, da skattepligten først indtræder ved $\frac{1}{2}$ mill.kr. med det formidable beløb af 450 kr. Og derudover er der jo lettelser i hele skalaen, også for formuer på 1 mill.kr., på 2 mill.kr. osv.

I forslaget indgår også, at den skattefrie bundgrænse for dødsboer skal sættes i vejret. Det føler vi os ikke overbevist om er rigtigt. I virkeligheden er der jo her tale om en inflationsgevinst til arvingerne. Derimod vil vi ikke afvise, at der sker en justering af selve bofradraget.

Vi må derfor som helhed afvise regeringens forslag, men det kan vel næppe undre nogen i dette ting, at kommunisterne ikke vil være med til at lette skatten for halv-, hel- og mangemillionærer.

Mølgaard (DR):

Det sæt lovforslag, vi nu har på bordet og til behandling ved denne lejlighed, er ligesom faldet lidt over hinanden. Der er faldet nogle initiativer fra flere politiske sider her i salen. Man har haft gevaldig travlt med at udarbejde lovforslag, der til en vis grad dækker fælles intentioner, om end der vel nok er variationer i lovforslagenes indhold.

Jeg vil gerne indledningsvis takke for de initiativer, der er udfoldet fra forskellig side med henblik på at sætte denne debat i gang. Med de forslag, der her er lagt frem på bordet, er der åbnet for ballet, der skal føre

frem til nye boligløsninger. Vi har ikke følt foranledning til at sende selvstændige invitationer ud, for alene hermed var der jo åbnet for debatten om nye boligløsninger.

Det kan da rigtignok være på tide at få ændret på boligområdet, også på de områder, som vi specielt har oppe ved denne lejlighed. Der må rettes på en hel del skævheder, der må rettes på en hel række sociale uretfærdigheder, der er et produkt af den ulyksalige boligpolitik, man har ført i de senere år her i landet.

Regeringsforslaget går jo kort sagt ud på, at vi skal vende tilbage til en tidligere bestående lovgivning. Det er godt, det er anerkendelsesværdigt, at regeringen selv erkender, at dette her ikke kan være en stabil løsning, men kun må være en midlertidig løsning.

Det havde vel egentlig været i orden, hvis man blot drømte om at gennemføre dette her for januar måned, måske februar måned med eller marts, men nu er det jo ligningsloven, det drejer sig om her, så vi skal ikke tro, at vi som på prisområdet får en otte ugers virkning af loven, hvis vi først gennemfører den med det skattesystem, vi har. Der er dog det rare ved prisloven — det er ellers svært at finde noget rart ved den — at galskaben kun varer i 8 uger, hvorimod den galskab, der vil indføres ved at vende tilbage til den bestående tingenes tilstand, vil vare i lang, lang tid og formentlig fra regeringens side er tænkt som en sovepude til at kaste boligproblematikken fra sig, indtil vi måske om et år eller to kan konstatere, at nu er venstres 100 dages program enten debatteret til ende eller på visse områder måske gennemført.

Vi skal bygge en konstruktiv boligløsning op, og hvis vi ikke starter på det konstruktive, det holdbare, straks, får vi ikke tid til at få det gennemført inden for det næste år. Regeringen og folketinget vil kaste sig over utallige andre ting, gode ting, saglige ting, samfundsløsninger på visse områder, sammenblandet med hårdnakkede særinteressers anløb imod lovgivningsmagten for at føre deres små hypheste ud som politik.

Sandslotte, luftkasteller, røverborge og store, store nyttige bygninger vil man bygge op, men man vil putte boligområdet i baghånden, hvis man ikke starter straks.

Man kan ikke vende tilbage til den tidli-